

DÂNG HIẾN TUỔI XUÂN ĐỂ CẦU CHO CÁC LINH MỤC VÀ ĐỀN BÙ TỘI PHÁ THAI

... Sáng tinh sương ngày 11-9-1941, khi chuông nhà thờ xứ đạo báo hiệu Kinh Truyền Tin, Anicka Zelikova, trinh nữ 17 tuổi, êm ái trút hơi thở cuối cùng, sau khi thì thầm:

- Tim con đập .. vì Đức Chúa GIÊSU, con yêu mến Chúa biết bao! .. Con tin tưởng phó thác ...

Người ta mặc cho cô chiếc áo trắng tinh ngày Rước Lễ Lần Đầu, cùng với Bộ Áo Đức Bà và quyển Luật Dòng Ba Cát-Minh đặt trên ngực. Nơi tay, quần tràng chuỗi Mân Côi và cây Thánh Giá.

Gần 70 năm trôi qua nhưng hình ảnh cô thiếu nữ đồng quê can đảm và quảng đại vẫn không xóa nhòa nơi tâm trí người dân miền Moravia, thuộc Cộng Hòa Tiệp. Trái lại, vẫn sống động và tươi trẻ mãi. Anicka nêu cao gương sáng:

- Dâng hiến tuổi xuân để cầu nguyện cho các Linh Mục và đền bù các tội phá thai.

Anicka Zelikova chào đời ngày 19-7-1924 tại Napajedla, thuộc giáo phận Brno. Napajedla không xa thành Velehrad, nơi hai thánh anh em Cirillo và Metodio đến gieo vãi hạt giống Tin Mừng vào lòng các dân tộc Slaves.

Anicka may mắn sinh ra trong một gia đình Công Giáo đạo đức. Ngay từ thơ ấu, cô bé được cha mẹ dạy cho biết phân biệt lành/dữ và hết lòng kính mến Đức Mẹ Đồng Trinh MARIA, Nữ Vương nước Tiệp. Cùng với sự dạy dỗ của cha mẹ, Anicka còn hấp thụ nền giáo dục lành thánh nơi trường học của các Nữ Tu dòng Thánh Giá.

Cuộc Xưng Tội và Rước Lễ Lần Đầu ghi khúc quanh quan trọng trong cuộc sống thiêng liêng của cô bé 9 tuổi. Thật thế, kể từ sau ngày 25-5-1933, Anicka không bao giờ cố tình bỏ tham dự Thánh Lễ hàng ngày. Cô bé hiểu rõ ràng:

- Đức Chúa GIÊSU hiện diện thật sự trong bí tích Thánh Thể.

Chân lý này trở thành trung tâm điểm và chiếm vị trí ưu tiên cho mọi sinh hoạt của Anicka. Năm lên 10 tuổi, Anicka được điểm phúc tham dự ba ngày tĩnh tâm với các nữ tu Thánh Giá. Cô ghi trong Nhật Ký:

- Con sống 3 ngày với Đức Chúa GIÊSU Nhân Lành. Mùa Giáng Sinh gần đến, thôi thúc con hy sinh. Con chuẩn bị Máng Cỏ cho Chúa Hài Đồng bằng nhiều cánh hoa tình yêu. Con bắt đầu hiểu: còn có một cuộc sống khác với cuộc sống con thấy diễn ra chung quanh. Đó là cuộc sống cao cả, trong sạch và thánh thiện. Con yêu mến Đức Chúa GIÊSU, nhưng giờ đây, con muốn dâng hiến toàn thân con cho Chúa.

Kể từ đó, Anicka mơ ước Dòng Kín Cát-Minh. Sau khi đọc quyển "Truyện Một Tâm Hồn" của thánh nữ Têrêxa Hài Đồng GIÊSU, Anicka muốn bắt chước các nhân đức của chị nữ tu trẻ tuổi. Rồi một biến cố

diễn ra. Năm ấy, toàn xứ đạo chuẩn bị đón rước tân linh mục Joseph Zavidel về dâng Thánh Lễ mở tay. Mọi người hân hoan. Thánh đường trang hoàng thật lộng lẫy. Đúng ngày 11-7-1937, Anicka và em gái cũng có mặt trong đoàn rước, mặc chiếc áo trắng tinh. Thánh Lễ ghi đậm dấu ấn nơi tâm hồn Anicka. Suốt mùa hè năm đó, Anicka cùng cô bạn gái Kveta, thường xuyên lần hạt Mân Côi chung nơi nhà thờ để cầu nguyện cho các Linh Mục. Anicka dốc quyết:

- Con sẽ tự hiến cho Đức Chúa GIÊSU để cầu nguyện cách riêng cho các Linh Mục.

Rồi một biến cố khác xuất hiện. Thứ Năm Tuần Thánh năm 1938, vì bị cảm nên Anicka phải ở nhà. Bỗng có người đến thăm. Thân mẫu Anicka ra mở cửa. Sau một lúc, Anicka nghe tiếng mẹ hét lớn:

- Nhưng đó là tội phạm chống lại Trời Cao và chống lại đứa bé. Anh chị không có quyền giết chết đứa bé!

Thì ra, một người trong họ hàng đã can tội phá thai. Anicka không chần chừ một giây. Cô quyết định liền:

- Dâng hiến thân xác, linh hồn, sức khỏe, cuộc sống và tất cả những gì cô có để yêu mến Đức Chúa GIÊSU và để đền bù tội lỗi loài người xúc phạm đến Chúa, đặc biệt là tội phá thai.

Ngày hôm sau, Thứ Sáu Tuần Thánh, Anicka đến nhà thờ viếng Mộ Chúa. Nhà thờ chỉ lưa thưa vài tín hữu Công Giáo. Anicka đau đớn nhận ra cái tệ bạc vô ơn của loài người đối với Lòng Từ Bi Vô Biên của THIÊN CHÚA và trước Cái Chết Cứu Chuộc của Đức Chúa GIÊSU KITÔ trên Thánh Giá.. Ngay lúc ấy, con đường tu đức của Anicka được vạch ra. Cô khẩn nài Đức Chúa GIÊSU hãy nhận cô như hy lễ đền bù. Và Đức Chúa GIÊSU đã vui lòng chấp nhận. Anicka viết trong Nhật Ký:

- Tức khắc, con lên cơn ho và chiếc khăn tay của con thấm đầy máu. Lòng con tràn ngập một niềm hạnh phúc khó tả. Con không biết làm gì khác ngoài việc dâng lời cảm tạ Đức Chúa GIÊSU.

Thời gian ngắn sau đó, một nữ tu Thánh Giá để ý thấy cô bé gầy hằn đi. Đôi má không còn ửng hồng nhưng xanh xao nhợt nhạt. Chị lo lắng nói chuyện với thân mẫu Anicka. Vì không thể vắng nhà, bà liền nhờ Chị đưa Anicka đến nhà thương khám nghiệm. Hôm ấy là ngày 31-5-1938. Anicka vừa tròn 14 tuổi. Vị bác sĩ trưởng phòng nói với nữ tu:

- Thiếu nữ này không sống quá 3 tháng. Hết phương cứu chữa!

Trong khi nữ tu buồn sầu, Anicka hân hoan nói như reo vui:

- Chẳng bao lâu nữa Đức Chúa GIÊSU KITÔ sẽ đến đem em về với Ngài!

Từ đó bắt đầu con đường khổ giá đưa lên Núi Sọ. Anicka còn tiếp tục đến trường và phụ giúp cha mẹ trong các công việc đồng áng. Nhưng đến đầu năm 1939, cô phải ở nhà vì thường xuyên ho ra máu. Anicka viết:

- Lạy Đức Chúa GIÊSU dấu ái, xin cho lòng con mến Chúa được gia tăng mãi và khiến con quên hẳn mình đi. Xin cho mọi niềm vui nổi sầu đều đến từ Tình Yêu Chúa. Xin cho cuộc đời con trở thành bài ca chúc tụng Chúa!

Điều đáng chú ý là suốt thời gian chịu bệnh, trong 3 năm trời, Anicka luôn tỏ ra điềm tĩnh, kín đáo và giữ nguyên nụ cười trên môi. Nụ cười trở thành huyền thoại và theo sát Anicka cho đến ngày cô từ giã cõi đời. Anicka tâm sự với một nữ tu:

- Giờ đây em chỉ có thể dâng lên Đức Chúa GIÊSU nhịp tim đập và nụ cười của em. Em chỉ giữ lại Tình Yêu và lòng tin tưởng.

Anicka luôn xác tín mình được kêu gọi trở thành nữ tu Kín Cát-Minh. Đối với cô, Nhà Kín Cát-Minh chính là nơi cô có thể hy sinh và chịu đau khổ rất nhiều cho tha nhân và vì lòng yêu mến Đức Chúa GIÊSU. Hiểu rõ ước nguyện thâm kín ấy, Cha Linh Hướng xin phép chuẩn để cô có thể gia nhập Dòng Ba Cát-Minh. Và ngày 7-2-1941, hơn 7 tháng trước khi từ trần, Anicka lãnh Bộ Áo Đức Bà Cát-Minh.

Đêm 10 rạng ngày 11-9, thân mẫu của Anicka linh cảm giờ cuối cùng của con gái đã điểm. Bà canh thức cạnh giường con. Một Linh Mục trong vùng đến canh thức phụ với bà. Cả hai cùng quì gối lần hạt Mân Côi, suy gẫm 5 Sự Thương. Anicka cũng hiệp ý cầu nguyện với hai vị. Khi bà mẹ định ra khỏi phòng, đi lấy tấm khăn ướt đắp lên vầng trán nóng rực của con, Anicka ra hiệu cho thân mẫu cứ quì yên tiếp tục lần hạt Mân Côi.

Cô thiếu nữ hấp hối, đi vào cõi sống bất diệt, với khuôn mặt rạng rỡ niềm vui. Anicka thì thào:

- Thật tuyệt đẹp .. Con không muốn .. đổi chỗ con .. với bất cứ người nào khác!

Anicka thì thào thêm, nhưng mẹ cô chỉ nghe được hai tiếng "Cát-Minh"!

Chuông nhà thờ đổ hồi Kinh Truyền Tin, đúng vào lúc đầu Anicka gục trên gối. Đôi mắt long lanh niềm vui, chỉ mong làm vừa lòng Đức Chúa GIÊSU KITÔ và các linh hồn, giờ đây thực sự khép lại cho vĩnh cửu. Cô chết vì Tình Yêu. Hôm ấy là sáng tinh sương ngày 11-9-1941. Anicka Zelikova hưởng dương 17 tuổi.

... "Này em gái của anh, người yêu anh sắp cưới, em là khu vườn cấm, là dòng suối canh phòng nghiêm mật, là giếng nước niềm phong, là địa đàng xanh non mằm thạch lựu đầy hoa thơm trái tốt: nào hoa móng, cam tùng, cam tùng với huỳnh khương, nào đình hương, nhục quế với mọi thứ nhũ hương, nào mộc dược, lô hội cùng mọi thứ kỳ hương, dị thảo. Em là giếng nước giữa hoa viên, là hồ chứa nước nguồn từ dãy núi Libăng chảy xuống ... Bạn tình của anh hỡi, nàng đẹp tựa Tia-Xa, duyên dáng tựa Giêrusalem, oai hùng như đạo binh chinh tề hàng ngũ.. Có đến sáu mươi hoàng hậu, cả tám chục phi tần, còn cung nữ thì nhiều vô kể. Nhưng, bờ câu của tôi là duy nhất, người đẹp của tôi chỉ có một, thật mười phân vẹn mười. Mẹ nàng có mình nàng là gái, và nàng được thân mẫu rất mực cưng chiều. Các thiếu nữ trông thấy nàng đều ngợi khen nàng diễm phúc; hoàng hậu phi tần đều tán tụng: "Kìa bà nào xuất hiện như rạng đông, diễm kiều như vầng nguyệt, lộng lẫy tựa thái dương, oai hùng như đạo binh chinh tề hàng ngũ?" (Sách Diễm Ca 4,12-15/6,4-10).

("Dans Le Sillon Missionnaire", Travaillleuses Missionnaires, n.240, Octobre-Novembre-Décembre 1988, trang 10-24)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt